

[Søren Andersen.]

socialdemokraterne har været mest ude efter. Det er da også en kendsgerning, at hvis den højtærede socialminister ikke havde befundet sig i mindretal — der var jo ikke andre end hans eget parti, der gik med på hans forslag uden nogen ændring — så var vi ikke kommet i gang med udligningen, så meget er sikkert.

Jeg forstår ikke rigtig de udtalelser, den højtærede socialminister kommer med i forbindelse med mine udtalelser og mit partis politik, når han siger, at jeg har gjort mig til talsmand for en udligning, men samtidig spørger, hvorfor jeg ikke har gjort min indflydelse stærkere gældende indenfor mit parti. Jeg skal nævne, at vi gang på gang har spurgt efter beregninger af omkostningsniveauet, og det er en kendsgerning, at vi nu netop begynder at få sådanne beregninger frem. Desværre har vi kun beregninger fra hovedstaden og provinsbyerne, men vi er dog i stand til at skønne temmelig godt med hensyn til landkommunerne. På grundlag af disse beregninger og dette skøn er det, vi drister os til at begynde udligningen, og der er ingen tvivl om, at vi gør rigtigt heri, og at vi slet ikke går for vidt.

Jeg vil gerne minde den højtærede socialminister om, at vi dog på den principielle bane har rejst en hel del spørgsmål til gavn for rentenyderne. Pristalsberegningen af renten blev til på vort initiativ. Det blev også på vort og det konservative folkepartis initiativ gjort muligt for de gamle at tjene noget mere ved arbejde — det er vitterligt. Når det drejer sig om at betræde den principielle bane, kan vort parti let være bekendt at præsentere det stykke arbejde, det har gjort for de gamle og for rentenyderne i dette land.

Jeg forstod ikke helt den tale, det ærede radikale medlem hr. Svend Jørgensen holdt. Han kom med den udtalelse, at da der nu engang var fremsat et forslag af den højtærede minister, var det betænkeligt at ændre ved dette forslag, for der var skabt forventninger om, at det kunne gennemføres, og

det kunne skabe bitterhed, hvis det ikke skete. Ja, men sig mig, kan det da være rigtigt? Når betydende mindretal udtaler sig om udligningen ved at stille forslag herom og derved skaber forventninger, hvorved to sæt forventninger meget nemt kan sættes op imod hinanden, vil det da ikke i lige så høj grad skabe bitterhed, når de forventninger, som mindretallet har skabt, ikke kan opfyldes?

Den højtærede minister gjorde forsøg på at gøre den udtalelse i selve betænkningen, som vi har skrevet, til intet, i det hele taget gøre den misvisende. Ja, der kan jo være forskel på, hvordan man læser, men en kendsgerning er det i hvert fald, at rent principielt holder rentenyderne med os i det synspunkt, at vi bør betræde udligningsvejen, den udligningsvej, som socialdemokraterne ikke har været særlig villige til at betræde.

Jeg appellerer endnu en gang til det høje ting om, at man følger os i vort synspunkt og stemmer for de underændringsforslag, som vi har stillet til ministerens ændringsforslag.

Poul Sørensen: Jeg vil gerne udtale min glæde over, at Danmarks retsforbund slutter sig til de ændringsforslag, som vi har stillet.

Dernæst må jeg sige to ord om spørgsmålet enkepension. Det har ligget fast, at disse 20 mill. kr. skulle bruges til det og det, og vi er ikke blevet spurgt. Men derfor vil jeg gerne sige — det er i og for sig et principielt synspunkt, vi anlægger — at det meget vel kan være, at vi, hvis vi havde haft mulighed for at disponere over de 20 mill. kr., havde skønnet, at enkepensionsordningen pressede mere på. Det kan være galt nok med hensyn til begge områder, men det er muligt, at vi havde sat spørgsmålet om enkepension i spidsen, og jeg vil gerne understrege, at vort syn har været således.

Jeg har ikke mange ord at sige til den socialdemokratiske ordfører. Jeg bemærkede mig de udtalelser, der faldt, og jeg kan i og